

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Hát hóra . . . . . 2 frt 50 kr.
Három hóra . . . . . 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Éves számok 12 kr. árával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK.

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 10 kr.
Ketszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr.

A nyitásban:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összekötöttesben levő hirdető-íradák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KOZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen: hetenként egyszer,

vasárnap reggel.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba: (Takarékszövetkezet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„B A R S”

X. évfolyamának második felére.

Lapunk jelen számával befejezzük az év első felét.

Eddigi törekvésünk, előző számaink tartalma és iránya legyen biztosíték a jövőben. Ez alapon ajánljuk lapunkat a nagy közönség további, szives jóindulatába.

Előfizetési feltételek:

Félévre 2 frt 50 kr.

Negyedévre 1 frt 25 kr.

Iskolai vizsgálatok.

Tanintézetekben e hónap elejétől kezdve folyvást tartottak az iskolai vizsgák s örömmel szolgál kijelenteni, hogy városi közönségünk nagy érdeklődést tanúsít ezek irányában, mit szorgalmas megjelenésével igazol.

Igaz, hogy a mennyiben a tömeges látogatások leginkább az ünnepélyes zárvizsgákra vonatkoznak, kevésbé látszanak birni azon jelentőséggel, mintha az iskolai ügy iránt állana fenn az érdeklődés s inkább vonatkozhatik az az ünnep külső fényére, mint az iskolai tanítás, a nevelés nagy fontosságú ügyére.

Hanem ha mindjárt ezen érdeklődés körébe tán kevésbé bensős valószínű érdeklődés s ügyesület jelenléte is járulnak, — a mint az minden cselekvésnél vagy tüntetésnél elő szokott fordulni, — azért az ilyen jelenségek sem vonhatnak le semmit a valódi s igaz érdeklődés érdeméből; mert hisz a régi közmondás szerint: a jó a selejtessel vegyítve van; nem lehet s nincs is okunk ezen érdeklődést kiesinyíteni s értékéből bármit is levonni, mert legnagyobb részében azon szülők részéről ápolatik és tartatik fenn, kiknek gyermekei az intézetekbe járnak s a művelődés ma-

gasztos tényezőit maguknak megszerezni igyekeznek.

S ép azért, a mint örömmel, elismerésünkkel adózunk ezen a tanintézetek iránt kifejtett érdeklődésnek, úgy nem hunyhatunk szemet azon hatás elől sem, melyet az iskolai vizsgálat a látogatók bármelyik osztályához tartozókra is gyakorol.

Örök igazságuk a híres római szavai: ezen tanulmányok az ifjúságot ápolják, az öregséget gyönyörködtetik, a kedvező sorsot ékesítik, a balsorsban menedéket és örömet szereznek; gyönyörködtetnek otthon, nem akadályoznak künn; velünk éjszakázuak, utaznak és gondolkodnak.

S mivel az iskolák e téren mozognak, ezeket nemcsak az egész tanév folyamán, hanem kiválólag az iskolai vizsgákon tüntetik elő, lehetetlen, hogy az iskolai tanulmányok hatással ne legyenek mindazokra, kik azok körében és szentélyében megjelennek.

S éppen azért, a mint jól esik regisztrálnunk és konstatálnunk, — mint fenn is érintők — hogy városunk közönsége nagy érdeklődést tanúsít tanintézetek irányában — a mint ezekről az állami tanítóképző, a főgimnázium és leányiskolánk ünnepélyes vizsgálatán nagy örömmel győződünk meg — úgy teljes meggyőződéssel hiszünk, hogy az ezen vizsgák alkalmával előadottak jótékony hatást gyakoroltak ugy első sorban az érdekelt szülőkre, mint másrészen az egész látogató közönségre.

És ezen tömeges látogatás a mint konstatálja a nagy és mély érdeklődést a nagy közönség részéről, úgy fényes elismerést foglal magában tanintézetek vezetői s tanárai igyekezete s fáradhatlan tevékenysége iránt.

S ha valaki, bizonyosan a tanítói és tanári kar az, mely büszkén, felemelt fővel léphet ki a felmutatott eredmény után az iskola köréből a pihenőre, mert:

„exegit monumentum aere perennius“.

Igazak Cicero szavai: többel tartozunk tanítóinknak, mint szüleinknek; mert ezektől nyertük ugyan az életet, de azoktól nyertük azt, miként kelljen élnünk.

S mint alkalmunk volt a vizsgák folyamában eddig meggyőződni, erős hittel mondjuk, hogy a tanintézeteket látogató ifjúság ezen érdeklődést áthatottan viszi magával az elolthatatlan hálaérzelmet tanítóiról. Semper honos nomenque tuum, laudesque manebunt; azaz: örök hálát visz tanítóirányában magával haza.

Mátyás, az Igazságos.

— Irta: Hlatky József. —

De Mátyás király pártfogolta a földműveléssel foglalkozó parasztságot is, mert költözési jogát többször biztosította, bajait áruhában is kinyomozta. Maig is mutatja a gömöri földműves azt a hegyet, melyen Mátyás király saját kezével kapálta a paraszt ember szőlőjét s nevette a vele sorban izzadó főurat, kiknek némelyike kidűlt a nem szokott munkában. Midőn aztán a nagy király halálát követő évek alatt a féktelenség eláradt, a nép, az egykoru író szerint, így sühajtozott szeretett királya után: „Vetne bár Mátyás király évenként háromszoros adót reánk, örömet tűrnök, csak állana hatalmunkban őt visszahozni!“

Az igazságszolgáltatás terén nálánál senki sem érvényesítette jobban azon elvet, hogy justitia est regnorum fundamentum: az igazságosság volt kormányának alapja. Lealázta, kíméletlenül féken tartotta trónja ellenségeit; felemelte, kegyeivel elárasztotta barátait. E tekintetben nem válogatott főur és jobbagy származásu, rokon és idegen kűt. Az Anjouk kihalása után elhatalmasodott olygarchákat, a kik megkísérelték magukat a törvények és a királyi tekintély alól kivonni, néha zsarnoki módon ostromozta és mindig féken tartotta. Bizonyítja ezt

nagybátyjával, Szilágyi Mihálylyal való elbánása, továbbá egykori nevelőjének, eszládja régi barátjának, Vitéz János érseknek és kancellárának bukása, mikor a cseh háboruk idején néhány főúrral összeesküdött királya ellen s a lengyel Kázmért hivta meg a trónra. Váradi Péter, kalocsai érsek 6 évi börtönnel lakolt makaességéért; Csesinge János, költői néven Janus Pannonius, pécsi püspök, mint földönfutó halt meg Szlavoniában. Mésrészt azonban értette a módját, egy-egy nyakas szavával hogyan nyerje meg a kedélyeket. A régiak mellett az új főúri családoknak egész sorát emelte fel sokszor a legalacsonyabb sorsból trónja magasságáig, hogy ennek támogatására és diszére szolgáljanak. A monda és történelem egyaránt megörökítette, mint emelkedtek a törökverő Kimizsi, Ország Mihály nádor, Szapolyai Imre, kit Mátyás az ujlolag szabályozott és szélesebb hatalomkörrel felruházott nádori méltóságra emelt, Bakacs Tamás, a későbbi esztergomi érsek. Mindezek és mások ép oly parvenuk voltak az Ujlakiak és Garayak szemében, mint a király maga.

A köznemességet, a melyben a maga királyi családja is gyökerezett, mindenkép védte, gyarapította és előmozdította annak megyék szerint való szervezkedését. A megyeiséget csakugyan Mátyás alatt erős fejlődésben találjuk: nemessé lesz a vármegye. Hatalomköre tágul, a mennyiben, kivéve az örökös grófokat, a többi összes nemesség hatósága alá jut; kivált mióta Mátyás az ország rendjeivel egyetértőleg a peres ügyeket a megyei rendes törvényszékekhez utasította, melyek választások után alakultak meg az itélőmesterekből. Főlebbviteli törvényszék volt a kir. curia, mely az országtanács tagjaiból, főnemesekből alakult. Szigoruan ügyelt az igazság pontos kiszolgáltatásáról s ebbeli érdemeit jellemzi a nép sóhaja: „Meghalt Mátyás király, oda az igazság.“

Ezzel röviden vázoltuk azt is, mit Mátyás a belkormányzat terén kezdemé-

TÁRCZA.

Baka-fortély.

Hamar Pista volt az ezred legkisebb embere. Ezenfelül olyan magazinbeli ábrázolja lévén, czéltáblája volt a legények élceinek. Sok tréfát eltűrt, sokat meg visszatomfolt, mert azért, hogy olyan semmi embernek látszott az a kis baka, megtanulta ám az élcezek és ravaszságok fortélyait még kis-bojtár korában.

Egyszer gyakorlat alkalmával az alvezredes nagyon leszidta a kapitányt, hogy valami fordulatot rosszul csináltatott a legénységgel. A kapitány meg a Hamar Pistát szidta, mert azt okozta az egészért. Pedig szegény Pista, azért, hogy a közönséges lépése csak akkora volt, mint egy jóra való nagy embernek a bak-arasztja, mégis, ha kellett, ki tudta lépni a rendes mértéket s sohasem volt oka semmi bajnak. Hanem hiába, akire egyszer rájár a rud, akár huzza, akár tojja a kocsit, csak az ő derekát üti az.

Szeged alatt tartották a hadgyakorlatokat, mely alkalommal a kis Hamarra fontos feladat bízott.

Ő képezte az ezrednek az oldalvédjét. Mikor ezzel a fontos feladattal megbízták, azt mondta neki a kapitány:

— Kőzjegény Hamar, magának itt kevés hasznát lehet venni, mert maga még a jót is elrontja, hanem maga lesz az oldalvéd. A juhászember szemfüles szokott lenni, hát jól vigyázzon, hogy ha az ellenséget

észreveszi, azonnal jelentse. Talán így hasznát vesszük.

— Igenis, értem alászan!

— Ezzel szalutált az önéretzetében kissé megsértett baka, s indult a kijelölt hely felé.

Mi a „Boszorkány“-sziget mellett táboroztunk, az ellenség pedig a vasuti töltésen túl volt. Hamar Pistának tehát a töltés innerső oldalán kellett czirkálni, hogy onnan lesse ki az ellenség mozdulatait.

Éz az ilyen játékháborubeli oldalvéd-mesterség azonban szokás szerint nagyon kényelmes dollog, mert míg a többi baka izzad az előre meg hátra szaladgálásban, addig az oldalvéd rendszerint leheveredik valamelyik bokorban s kisebb gondja is nagyobb annál, hogy stratégiai dolgokon törje a fejét.

Hamar Pista is így gondolkozott s mikor olyan messze jutott a mi táborunktól, hogy nem félhetett a kapitány szemétől, oda támasztotta a puskáját a vasuti töltéshez, aztán meghuzva magát egy galagonyabokor árnyékában, elgondolkozott a szép otthonról. Talán a legelő nyáj, vagy a szép délibáb járt éppen az eszében, mikor egyszer csak észreveszi, hogy a töltés másik feléről felemelkedik egy idegen baka-alak.

— Tyhü, a miatyánkját! — gondolja magában Hamar, az alighanem ellenség.

Az ellenségnek ismert baka talán szintén hasonló gondolattal volt elfoglalva, mert mindketten szótlanul néztek egymással farkas-szemet.

A néma bálulat azonban nem sokáig tartott, mert megszólal Hamar Pista:

— Van-e egy szál gyufád, földi?

Azt mondja rá a másik baka:

— Nem tudni magyarul.

Ez a felelet nem hozta zavarba a mi oldalvédünket. Folytatva néma beszéddel.

Elővette a dohányzacskóját s azt felmutatva, hívogatta a német sógort magához, a ki megértve az ajánlatot, átlépte a töltést s nemsokára vigan füstölt a két baka.

— Hát aztán, komám, te mi járatban vagy itt?

Könnyarázta magát a német baka, hogy ő oldalvéd?

— Hisz én is az vagyok, komám!

Eh, mit köszöljünk, hisz elvégzik a tiszturak a maguk dolgát mi nélkülünk is. Ül le pajtás ide a fűbe, aztán pihenjünk. Azt hiszem, rád is ráfér a pihenés.

A két oldalvéd leheveredett egymás mellé a fűbe s hogy ne aggasson a fegyver, Hamar Pista a két puskát egymás mellé tette, söt szép ügyesen még az ellenség oldalvédjének az überschwungját is leoldotta.

Mikor pedig ezzel készen volt, felugrott a fekhelyéből, kezébe kapta a két puskát meg a német sógor überschwungját s azt mondta:

— Foglyom vagy, pajtás!

A másik baka azt gondolta, hogy a Pista csak tréfál, de hamar meggyőződött az ellenkezőről, mert a kis Hamar szuronyt szegezett s azt mondta: „Előre!“

Mit volt mit tenni, ment a szegény német baka s nemsokára óriási éljen-riadalom fogadta Hamar Pistát, mikor a kapi-

tány elé állva, harsány hangon jelentette: „Jelenem alászan, kapitány uram, elfogtam az ellenség oldalvédjét.“

Ettől az időtől fogva nem szdták meg a kis Hamart, sőt attól az időtől fogva, ha a 46 ik ezred hadgyakorlatot tart, mindig azt mondják: „Helyén legyen az eszedek, mint a Hamar Pista esze!“ P. O.

A mi kis városunk.

A város naplójából kijegyezte: Egy lévai krónikás.

V.

Az áruló.

Miken keresztül nem ment ez a kis város! Amennyi ellenség csak beütött az országba, az mind keresztül ment rajta; az mind itt hagyta véres kezének nyomait.

Mikor negyvennyolczban kiűtött a szabadságharc, talpon volt az egész város. Az iskolákat becsukták és fegyvert fogott minden férfi, a ki csak a kezét-lábát, használhatta. A fiatal legényeket besorozták honvédeknek. Az öregebbek meg beálltak az őrseregbe. Itt hagyták családjukat, szeretteiket és nekimentek a tűznek. Győzelem vagy halál. Ez volt minden zászlón felírva. És büszke is lehetett rájuk a város, mert egyik sem volt közülök gyáva.

Valamikor, midőn még a vár állt, a felvidék kulcsa volt a város. Ha ezt kézre kerítette az ellenség, felig már nyert ügye volt. A török is itt tudta magát a legtovább tartani. De negyvennyolczban is fontos pont volt. Itt szelték egymást az utak. Mikor Szélakna felé vonult vissza a német,

nyezett és valósított. Sajnos, hogy a gondviselés kora határt szabott életének s így az ölköztársai — egy nagynevű történettudós szavával élve — bevégzetlen tornyokként állanak az utókor előtt. A Mátyás alatt behozott reformok még nem hatották voltát a nemzet testét és vérére, midőn szerzőjük meghalt, és mivel nem annyira intézményeken, mint Mátyás személyes nagyságán alapult az állam belső rendezettsége, jötte: zavarnak kellett beállania halálával annyival inkább, mert törvényes örökös sem vala. Érezte ezt a nagy király is; azért élete utolsó éveiben mindent megtett, hogy természetes fiát, Corvin Jánost ültesse a trónra; de minden törekvése kárbaveszett.

(Folyt. köv.)

Barsvármegye törv. hat. bizottságának ülése.

Barsvármegye törvényhatósági bizottsága folyó hó 26-án tartotta rendes évenyedi közgyűlését. — A nagyterem megtelt a bizottsági tagokkal, — kiket a főispán üdvözlőlvén, a közgyűlést megnyitotta.

A tárgysorozat elsője volt a garamszentkereszti járási főszolgabírói tisztnek betöltése. — Ezen állásra az egyedül jelentkező Finka Sándor tiszteletbeli főszolgabíró választatott meg közfé kiáltással. — Ezután Ponoczky István közigazgatási gyökornokot a főispán tiszteletbeli szolgabíróvá kinevezte. A közigazgatási bizottságba helyettes tiszt főügyészek: Dr. Bottka Győző, — az állandó választmányban üresedésbe jutott két tag helyett gróf Bethlen Gergely 46, Rakovszki Ferencz 56, — a központi választmányba Hubert Vilmos 56 szavazattal, — az igazoló választmányba Haulik Károly, a bíráló választmányba Mattyasovszky Lipót, az adófelsőszólamlási bizottságba rendes tagnak Hubert Vilmos, pótagagnak Kaszaniczky Kálmán választottak meg.

A vármegye gyámpénztárában kezelt pénzeknek 1891. évre mely takarékpénztárban leendő elhelyezése kerülve napirendre, az ar-maróthi járásbeli bizottsági tagok úgy szavaztak, hogy „Maróth-Léva” — a lévai és a többi járásbeliek pedig, hogy „Léva-Maróth,” — és így 50 szavazattal elhatározatott, hogy az árváspénzeknek azon része, mely magánfeleknél ki nem helyezhető, — 1891. évben egyenlő részben a lévai- és ar-maróthi takarékpénztárakban helyezendő el. Csupán a lévai takarékpénztárra szavazott 4, — és csupán az ar-maróthira 3.

Szirányi Sándor interpellálta az alispánt az iránt, — hogy mily intézkedés tétellett a herezegprimás azon kegyességére, hogy az általa Nagyszombatban alapított árvaházban 8. árva Barsvármegye területéről felvehető. — Mire az alispán azon kijelentése folytán, hogy még eddig semmi

intézkedés nem történt, — elhatározta a közgyűlés, hogy a herezegprimáshoz köszönet és hálafelet írték.

Olvastatták a belügyminiszternek 1404. eln. sz. intézvénye, melylyel az adófelsőszólamlási bizottságba elnöknek Majláth István és helyettes elnöknek Somogyi Lászlót ki-nevezte.

A zelizi rom. kath. templom mint országos műemlék helyreállításának történetéről tett előterjesztést a megyei főjegyző. Dr. Ruffy Pál főjegyző lelkesedéssel és ékes-szólással adta elő Rózsa József zelizi plebános önfeláldozó, s önmegtágadó buzgó-sággal véghez vitt fáradozásait. — Ezen nemes lelkű magyar pap bejárta egy a nagy-urak fényes lakásait, mint a szegény nép kunyhóit, hogy megszerezhesse a fillérekből az ezreket, melyek a templom renoválására szükségesek voltak, — de ezenkívül hozzá adta az ő saját jövedelmét, hogy az Urnak házáat újjá tegye, — és egy országos műemléket állítson elő. — Kéri ezen előter-jesztesre a közgyűlés intézkedését. — Erre Odescalchy Arthur herezeg indítványozta, hogy Rózsa József zelizi plebánosnak ezen önfeláldozó buzgólkodása jegyzőkönyvileg elismertessék. — Dr. Ruffy Pál főjegyző pedig még indítványozta, hogy ezen elismerés a főispán útján a herezegprimás tudomására hozassék. — Hiába volt Rózsa József azon kérelme, — hogy a főjegyző utóbbi indítványát a közgyűlés el ne fogadja, — mert a főispán kifejtette, hogy a plebános ur szerénység diktálta kérelme dacára is örömmel fog eleget tenni a fő-jegyző indítványának, melyet a közgyűlés is elfogadott.

A lévai járási főszolgabírói hivatal épü-letének újból való kiépítése céljából kiirt pályázatra beérkezett 7 pályámnál közül Sissák Gusztáv terve elfogadott, — de mivel a pályamű mellé költségvetés nem volt csatolva, — ennél fogva vállalati pályá-zati hirdetmény fog kibocsátatni, és mert az alispán által a minisztertől kért 10,000 frtra nézve a válasz a minisztertől még meg nem érkezett, — ennél fogva a köz-gyűlés elhatározta, hogy egy rendkívüli közgyűlés hívassék össze, melynek tárgya az e célra a pótdó kivétele lesz.

Nyitra vármegye közönségének azon át-íratára, melylyel a F. M. K. E. ez idén Pöstyénben tartandó nagygyűlésére a vármegye közönségét meghívja, — elhatározta a közgyűlés, hogy egy küldöttséget küld oda és a küldöttség vezetésére a főispán kérést fel.

Fehérvármegyének azon feliratára, hogy az árvapénztári kölesönökre vonatkozó beadványok a kir. bíróságok által soron kívül intéztesse, — hason szel-lemben felirat fog az igazságügyminiszter-her felterjesztetni.

Alsófehér-, Csongrád-, és Csanádvármeg-ye közönségeinek a vármegyék önkor-mányzati tisztviselők választási jogának fen-tartása iránti feliratának tudomásul vételét hozta javaslatba az állandó választmány már azért is, mert ezen tárgyban a törvény-hatóság már állást foglalt. — Erre Odes-calchy Arthur herezeg emel szót és a fel-

emeltették azt az emlékoszlopot, hova már-ezsin 15-ikén minden esztendőben kizarán-dokolunk.

Az ellenség észak felé vonult. A ma-gyarok atána. Mikor ezek is elvonultak, megint jött egy csomó német. Ezek pedig a nagy-salói sebesülteket keresték. Salló-ban nem volt kórház. Így azt következtet-ték, hogy Léván vannak. De itt sem akad-tak volna rá, ha nem akadt volna áruló, a ki elvezette az ellenséget a piaristák ko-lostorába, hol a sebesültek feküdtek. Ezek pedig a lábbadozókat lemészárolták, az erő-sebbeket elhurcolták. Aztán tovább mentek.

Mikor visszajöttek a magyarok, üre-sen találták a kórházat. A vezér rettenetes haragra gerjedt. Ki volt az a nyomorult? Ki vezette nyomra az ellenséget? Ki volt az áruló?

A nép újjával a Stuparies háza felé moogatótt, mely a háromsziv és roz-maring utcákra nyílt. Az elfogatási parancs azonnal ki lett adva. A bujdosó Stupariesot csak harmadnapra tudták megtalálni a ké-ményben. Rögtön statériumot tartottak fe-lette. A rögtön-ítelő-bíróság halálra ítélte. Siralomházba se tették, vitték egyenesen a temető fölé. Megásák a gödröt és őt be-kötött szemmel a szélire állították.

Hat katona állott előtte pár lépés-nyire. Mikor az imádság véget ért, a pa-rancsnok tüzet vezényelt s az áruló hat golyótól találva befordult a gödörbe. Azu-tán ráhányták a fekete rögöt, melyet nem szentelt fel temetőnek semmiféle pap.

Nemsokára aztán vége lett a harez-nak. Világosnál eladták a magyar ügyet. A honvédek, a kik még életben maradtak, szomorú szívvel visszatértek. Az őrsereg eloszlott. A nép letette a kardot s kapát vett kezébe.

Kis városunkat nemsokára előzőnlöt-ték a csehek. Kit bírónak, kit végrehajtó-

irat pártolását javasolja. Detrich Péter csat-lakozik Odescalchy Arthur herezeg indítvá-nyához, mert tapasztalja, hogy alkotmányunk megnyirbáltatik. Mire a főispán emel szót: — alkotmányosorban és megnyirbálás nincs, — de igaz van a főjegyzőnek, mert e tárgyban már állás foglaltatott, — és elég idő lesz erre akkor, ha a reform munkála-tok elő fognak terjesztetni, — most tel-jesen feleslegesnek tartja. — Még Detrich Péter és ismét a főispán emel szót, mire a felirat tudomásul vétetett. — r. t.

Budapest, 1890. június 26-án.

— A nyár; aratás előtt; az első honvéd-díszörség a budai kir. várpalotában. —

Szombat óta benne vagyunk a nyárban. Ideje is már. Annyi sokat esett a mult hé-ten és mindig o'y szeles idők jártak, hogy a szomszédomban egy fiatal menyecske ag-gódva csapta össze kis kezét és szomorú hangon mondá: „Jeszus! Mikor mehetünk már fürdőbe?” Hát bizony a kik korán ki-hurcolkodtak a nyaralókba, vagy a für-dőbe, nem egyszer megbánták, hogy nem tudtak várni. Mert volt ilő, hogy magunk is többször kérdeztük egymástól, hogy hát mi ez? Azután összenéztünk és hallgattunk. Eszembe jutott, a mit egy öreg ismerősöm mondott, hogy emlékezik oly időre is, mi-kor az emberek téli kabátokban arattak. Az igaz, hogy nekem nincs szántóföldem, az aratással nem foglalkozhatom, miután nem vettem, de azért az aratás mégis csak olyan körülmény, mely mindnyájunkat kivétel nél-kül érdekel. Ha az aratás reménye megsem misül, akkor minden ember kétségbe van esve. Mert a kenyér az, a mi nélkül nem tud az ember ellenni.

Kiváncsian vártam, hogy fordul meg az idő kereké a nyár beálltával. S csak-ugyan, mikor a kalendárium-csináló a hiva-talos nyár megérkezését jelentette, egyszerre megváltozott a láthatár képe. A magas pa-loták tetején teljes fényben ragyogott a nap-sugár, mely melegekkel teljes erejével kor-bácsolta a járó-kelők hátát. A fürdőzéshez minden előkészület meg lehetett tenni. Az ember keresve kereste az árnyat, hogy ka-lapját levehesse izzadságtól gyöngyöző hom-lokáról. Lassabban megy a vérkeringés az erekben s nagy kedv támad a kelyben öl-be tett kezekkel álmodozni.

Kimentem a határra. Néhány héttel a nagyfejű kalászkok igen jó eredménnyel biz-tattak. Most minduntalan arról hallottam pa-naszkodni, hogy a rozsa emésztí, vagy a tul-bő nedvességtől megdől a gabona. S való-ban, ha ez az idő aratásig eltartott volna, a kalászkok fizetőképessége nagyon is me-gcsökkent volna. De szépen sárgul a mező. Mikor valamely langyos szelő végig szalad az aranyos kaászok között, hullámzik az egész tábla, mint valami aranyos s. inű ten-ger. A rozsa már tökéletesen érett. Azt mond-ják, hogy a gabonapiaczokon már idei rozsa van. Annyi bizonyos, hogy már nem marad sokáig lábon. A felvidéki tótok — tudom, — már nagyban készülődnek az aratáshoz. Ócska eszmaszarból megcsinálják a boca-

nak, kit Isten tudja minek küldtek a nya-cunkra. A ki Kossuth nevét kiejtette a szá-ján, rebellisnek mondták és becsukták. A ki a Kossuth-nótát énekelte, azt is be-csukták. Akkor jutott eszébe valakinek:

Jaj be hunczut a német!

No, ezért meg pláne becsukták.

És a mi kis városunk ezt is kiheverte.

Azrael grófnő.

— Beszély. —

Az apja, az öreg Torday gróf, találta ki ezt a keleties hangzású idylli nevet, mikor a kis grófnő nevető szemével először nézett szembe az Isten szép napjának ara-nyos sugarával.

Szép volt, mint valami szobor; csak-hogy üdőbb, kedvesebb annál. Vonásai fino-mak és határozottak.

Egyszer meghalt az öreg gazdatiszt. A gróf a család iránt való tekintetből, an-nak fiát Marosi Kálmánt bizta meg a gaz-dasági teendők vezetésével.

Mikor a fiatal gazdatisztet bemutaták Azraelnek, szokatlan pirosság borította el arcát. A mit maga sem akart hinni, ez a szerelem első fellebbanása volt.

Alig telt bele egy év, már bizonyosak voltak egymás szerelméről. Kálmán tudta, hogy ez a szerelem lesz az ő megölője, mert hisz Azrael nem más, mint a halál angyala, de nem tehetett róla, mert nem volt többé ura akaratának. Szeretett és boldogította őt az a tudat, hogy viszont szeretetik.

A viszonyról nem tudott senki, mint-hogy a közvélemény szerint Azrael grófnő gyűlölni látszott Kálmánt, mint kiálthatatlan, to-lakodó embert, ki a porban született. Gyűlöletét társaságokban igen gyakran ki-mutatta s érezte, hogy közöttük és szí-veik között betölthetetlen űr van, mely örökre megmarad. De minden ellenszenve

kort, kifenik a kaszákat, ellátják három águ-gereblyével, hogy egyenesen hordja és te-ritse a rendeket. Megválasztják a gazdát. Aztán neki mennek a hosszú utak, hogy a télire valót beszerezzék. Nem telik bele két hét, már a vidék az aratók dalától fog visszhangzani.

Annyit már lehet látni, hogy a rozsa daczára sok helyen igen jó termés mutat-kozik. Az eredményt általában a középszerű évekhez sorolják. De el is kel ez nemesak a gazdaembernek, kinek nem áll módjában más jövedelemhez fordulni, de nekünk fővá-rosiaknak is, kiket minduntalan a pékek sztrájkja fenyeget.

E héten kiválóan örvendetes esemény érte a fővárost, melynek országos jelentő-sége van. A király óhajára díszörséget állí-tott a honvédség is a budai királyi várpalo-tában. Mikor a díszörség a fegyvertári laktanyából elindult a felváltásra, valóságos diadalutai csinált. Mint a háborúból győ-ztesen visszatérő sereget fogadták mindenütt. Nagy, fellekesült néptömegek kísérték mindé-nütt; az ablakokból fehér kendőkkel inte-gettek a legények felé, kik büszkén lepe-gettek. A várpalota előtt összegyűlt lakosság egetverő éljenzéssel fogadta a honvéd-dísz-örséget. Az öröm általános volt, melyet csak fokozott az, hogy a császári zászlót levették, és helyébe feltűzték a magyar lobogót. Az osztrák szomszédok nem nagy fontosságot tulajdonítanak az egésznek, de annál na-gyobbat tulajdonítunk mi, mert ezáltal res-pektálva lett a honvédség és a magyar har-czi lobogó.

Ezentul a honvédség rendesen állít díszörséget a várpalotában. Ezt csak úgy tekinthetjük, mint újabb vívmányt a nem-zetnek. És kell is, hogy minden ily esemény öszine örömmel töltse el minden ember szívét. Igen természetes, hogy a király dísz-örségét magyar honvédség képezte, mert „a legelső magyar ember a király.”

Fővárosi levelező.

Különfélék.

Lapunk jelen számával befejezzük X. éfo-lyamunk első félévét. Előfizetést nyitunk a „Bars II-ik félévére. Tisztelettel kérjük előfi-zetőinket, hogy előfizetéseik megújítása iránt e hét folytán intézkedni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel.

Helyben az előfizetések eszközzésével a lap kihordója bizatik meg; vidéki előfizetőink részére pedig postautalványt mellékelünk.

— **Uj földesur vármegyénkben.** Mintegy két hónap előtt volt már szó a lapokban arról, hogy Károly Lajos főherceg Magyarország birtokot szándékozik vásárolni s hogy megbízottja alkudozik is a gróf Keglevich-féle kis-tapolcsányi birtokra. Akkor a hírt egyes lapok demontáltak s mi éppen ez okból nem is vettünk róla tudomást. A „Bud. Corr.” értesülése szerint azonban ez a birtokvásárlás most már ténynyé

daczára, — melyet csak a világ szemének elhomályosítására használt, — igen gyakran lovagolt ki Kálmánval, ki a legjobb lovasok hirében állott. E gyakori sétalovaglás ered-ménye volt aztán amaz exotikus szerelem, melybe Azrael a sors és keleties jelleme sodorta.

Mikor a két deli alak kivágtatott a kapun, öröm volt őket nézni. Mikor a csöpös őszi szél kipirosította orcájukat, összéb szorították lovaikat és szoroson egymás mellett lovagoltak; s úgy érezték akkor, mintha szívük egymás közelében újra fel-melegednék.

Küzdelemmel teljes napok voltak ezek, a mit Kálmán így átélt. Küzdött önmagá-val. Érezte, hogy rettenetes örvény az, a mely felé sodortatik.

Azt gondolta, hogy a távollét talán lecsillapítja háborgó kedélyét, mert hisz Azrael soha sem lehet a felesége. Elhatá-rozta, hogy az utazásban keres menedéket. Lemondott állásáról és elutazott a nélkül, hogy Azrael még egyszer látta volna vagy vele beszélt volna. Minden áron meg akart szabadulni szerelmétől, mert tudta, hogy ez nem maradhat így, hogy ennek nem szabad így maradni.

Mikor Azrael megtudta, hogy Kálmán bucsuzó nélkül távozott, keservesen sírt, azután pedig feledni és vigasztalódn próbált.

Kálmán három esztendeig volt távol. A társaság, melynek szolgálatát felajánlotta, külföldre küldte őt.

Szép nyári est volt, mikor viszont látta imádott hazájának talaját. Egyenesen hazafelé sietett. A keskeny gyaloguton vé-gig, szülőfalujának irányozta lépteit. A bá-dogtetejű torony már messziről integgett feléje. Az egybeboruló zöld erdő ábrándos susogásával szeliden hivogatta. A hegyekről alárohánó patak zugó morajával ülvöz-ölte őt.

válk. A főherceg Keglevich István csod-
tömegmondokát bizta meg az ügyek le-
bonyolításával. A tapolcsányi birtok és a
kastély elég szép arra, hogy a főhercegi
pár jól érezze magát benne. A hír minden-
esetre a legnagyobb örömet fogja kelteni
egész vármegyénkben annál inkább, mert
— hír szerint — a tapolcsányi kastély új
és magas urai az év egy részét a kies bir-
tokon fogják tölteni.

— **Főgimnáziumi bizottságunk** öt tagu
küldöttségét gróf Csáky Albin, közoktatás-
ügyi miniszter e hó 26-án igen előzékenyen
fogadta, mely alkalommal — mint értesü-
lünk — a főgimnázium ügye teljes sikerrel
lett megoldva. — Lapunk jövő számában ismét
visszatérünk ezen kiváló fontosságú ügyre.

— **Új szolgabírók.** Vármegyénk tör-
vényhatósági bizottságának folyó hó 26-án
tartott évnegyedes közgyűlésén a szent-
kereszti járás főszolgabírójává közfelkiáltás-
sal Finka Sándor, tiszti főszolgabíró, vá-
lasztott meg. — A főispán pedig Po-
nóczky István közigazgatási gyakoronokot
tiszteletbeli szolgabíróvá nevezte ki.

— **Érettségi vizsgálatok.** A lévai fő-
gimnáziumban a szóbeli érettségi vizsgálatok
Wiedermann Károly, kir. tanácsos
és pozsonyi tankerületi főigazgató elnöke
mellett, e hó 26. és 27-én lettek megtartva.
Az érettségire 17-en jelentkeztek, kik kö-
zül egy még az írásbeli előtt visszalépett;
három meg év múlva új vizsgára utasítottak;
13-an jó eredményű lettek érettek.

— **A szénkezezési eljárás bemutatása.**
A bars megyei gazdasági egyesület kérel-
mére a m. kir. földművelési miniszterium
megbízta Máriássy Antal fillokszerafelügye-
lőt, hogy a szénkezezést Léván gyako-
ratoslag bemutassa. Mint értesülünk, Má-
riássy Antal július hó 6-án tart e czéltől
gyakorlati előadást, a melyre a szőlőbirtok-
osokat a nevezett egyesület délelőtt 10
óra a városház tanácstermébe meghívja.

— **A lévai állami tanítóképzőben** az
idei tanképesítő alkalmával 15 tanítójelölt
közül a kiállott sikeres vizsgálatok alapján
tanítói oklevelet nyertek; j e l e s o s z t á l y -
zattal: Balazsovits György, Battyk Ist-
ván, Csepela István, Lupták István, Prie-
zner Ignác, Szimhard János; j o s z t á l y -
zattal: Brauner Rezső, Hara Kálmán,
Jónás Ferencz, Melicher István, Paczolat
Győző, Pétery Lajos, Sipos Mihály, Zvirina
Teofil.

— **Figyelmeztetés az 1848-49-ki hon-
védekhez.** Az 1848-49-es honvédegyesületek
országos központi elnöksége figyelmezteti
az 1848-49-ki honvédeket, hogy a honvéd-
könyv összeállítása folyamatban lévén, a
névkönyvbe való felvételre jelentkezéseket
már csak július 10-ig fogad el. Az ezentúl
jelentkezőket a névkönyvbe be nem vehet-
ték. A jelentkezésekhöz, melyeket vagy a
honvédegyesületek országos központi bizott-
ságához, vagy a Honvéd névkönyv szer-
kesztőségéhez (I. Tabán, Apród-utca 4.)
kell intézni, csatolni kell az igazoló okira-
tokat és egy 20 kros postabélyeget az oki-
ratok visszaküldésére.

— **A körmöcbányai állami főreáliskola**

A mint kiért az erdőből, a kastély
mellett, a kert alatt vonuló patak partján
egy nő játszadozott egy eleven kis fiúval,
ki gyakori vidám kacagás közepette muto-
gatta apró, gyöngyhöz hasonló fogait.

Kálmánnak ismerős volt az arc. Ugy
tetszett neki, mintha már látta volna vala-
hol. Egyszerre nagyot dobbant a szíve.
Megismerte. Azrael volt.

Azrael! Kiáltott át pillanatnyi felhevít-
lésében.

— Jó estét viszonzá emez. Aztán a kis
gyermekhez fordult.

— Én Isten m, alig tudtam megismerni,
oly csodálatosan megszépült.

A grófnő egy pillanatig hallgatott,
szalmakalapját iparkodott a gyermek kezé-
ből megmenteni, aztán felvonta gömbölyű
vállát s közömbösen mondta:

— Már asszony vagyok.

— Asszony? Lehetetlen!

— Ugy van.

— Hát férjhez ment?

— Csak nem maradhatok vén lány.

Mások a mi társadalmi szokásaink, mint az
önöké.

Ezt az utolsó szót erősen megnyomta.

— És a fiúcska!

— Az enyém. A kis Bébi. Szakasz-
tott az apja.

— Az apja. Mormolta utána gépiesen
Kálmán. Az apja.

— Hát ön semmit sem tudott. No de
nem is csoda. A ki mindig utazik, az nem
törődik ily kicsinyes gonddal.

— Kicsinyes, kicsinyes . . . Ugy?
Tördelte utána.

— De hát nem haragszik a meglepe-
tésért, ugye?

— Oh nem. Legkevésbé sem. Volna
is okom haragudni. — Felelt gúnyosan. —
Ha a patak nem folyna közöttünk, még
kezet is nyújtanék.

tanári testülete tudatja, hogy a Schröder-
osztályalap gyarapítására rendezett tárgy-
sorsjáték huzása, f. évi október 3-ára
kialasztatott el.

— **A főszolgabírói hivatal épülete.**
Vármegyénk törv. bizottsága e hó 26-án
tartott évnegyedes közgyűlésén a Léván
építendő járási főszolgabírói hivatal épüle-
tének újból való kiépítése czéljából kiírt
pályázatra beérkezett hét pályamű közül
Sisak Gusztáv jónévi építőmesternek ki-
választott czélszerű és esinos tervét fogadta el;
de mivel a pályamű mellé költségvetés nem
volt csatolva, erre nézve vállalati hirdetés
lesz kibocsátva.

— **Közegészségügyi rendelet.** Gróf Sza-
páry Gyula, mint belügyminiszter, a me-
legbő évszak közeledtével rendeletet inté-
zett a hatóságokhoz, melyben meghagyja,
hogy a hatóságok élénken ellenőrizzék az
általános köztiisztaság körül felmerülhető
mulasztásokat, azokat szigorúan büntessék
s általában az erre vonatkozó rendeletek
végrehajtására szigorúan felügyeljenek. A
miniszter végül jelentést vár el e rész-
ben történt intézkedések tárgyában. Mi is
intézkedést várunk és nem rendeletet, mert
ez utóbbi van untig elég.

— **Végrehajtási szünet.** A pénzügy-
miniszter körrendeletet küldött valamennyi
pénzügyigazgatóságokhoz, a melyben a mező-
gazdálkodással foglalkozó adózóktól a köz-
adónak végrehajtási kényszer alkalmazása
mellett való beszédését június hó 15-től
július hó végeig, — oly helyeken pedig,
hol az aratási munkák később végez-
tetnek be, az őszi vetések learatásáig fel-
függeszti.

— **A száj- és körömfájás** igen nagy
mérvben van elterjedve Léván és a járás
több községében s éppen ezen okból és
hogy a ragadós járvány elterjedése meg-
gátoltassék, az alispán az 1888. VIII. t.
cz. 36. §-a értelmében a Léván, Zelizen,
Nagy-Sallóban, Garam Szőlősen és Garam-
Szent-Györgyön megtartandó országos állat-
vásárokról az összes kérdő állatfajokat és
sertéseket kitiltotta.

— **Királyi kegyelem.** Az uralkodóház-
ban küszöbön álló nász alkalmából meglesz-
nek a szokásos és tömeges megkegyelme-
zések. Mária Valéria királyi hercegnő me-
nyegzőjének alkalma kivált az államfoglók
nagy részének hozza meg a szabadságot.

— **Tudnivaló a postáról.** A kereske-
delmi miniszter figyelmezteti a közönséget,
hogy a postahivatalok a postai megbízaso-
kat a helyi forgalomban is teljesítik. E
szerint 500 frtig terjedő követelések behaj-
tására akkor is lehet használni postai meg-
bízást, mikor a követelést magának a meg-
bízó levelet felvevő hivatalnak vagy más
helyi postahivatalnak kell behajtani. A helyi
forgalomban a megbízást tartalmazó aján-
lott levelet 20 grammig 8 krnyi, 20-250
grammig 11 krnyi értékű levélbélyeggel
kell bérmentesíteni.

— **A kis lutri megszüntetése.** A pénzügy-
miniszteriumban, mint a lapok írják, beha-
tólag foglalkoznak azon eszmével, hogy a
kis lottó eltöröltessék, illetőleg ugynevezett

— Lássá, ugy vagyunk az életben is.
A mi szíveink között egy társadalom elő-
itélete vert gátat. Ön ért engem. És nem
fog megíélni. Szerettem; nem tagadom,
szeretem most is. De más volt felőlem meg-
írva a sors könyvébe. Asszonynya kellett
lennem és fátyolt boritanom az ön képére
szívemben. De hogy csak az előbbit tettem,
Isten a tanum.

— Én nem itélem meg A mit egy ked-
ves álom lesz előttem és önt mindig olyan-
nak fogom látni, mint akkor, mikor elő-
ször találkoztunk.

— Hogy teljes legyen a béke, igérje
meg, hogy legközelebbi estélyemen meg-
tisztel jelenlétével.

— Azrael — mondá ellágyult hangon —
nem tudja, hogy mit kér szíveimtől, de ám
legyen. Megteszem, grófnő, kegyedért meg-
teszem.

— Köszönöm. — Ismét a gyerekekhez
fordult és azt mondá neki:

— Menjünk be, Bébi.

Aztán oda szólt Kálmánhoz.

— Árt a fiúnak a hűvös levegő; be
kell vele mennem. Jó estét!

Aztán a gyaloguton a bokrok között
eltűnt. Kálmán egy darabig nézett utána;
aztán sohajva szülői lakása felé indult, kik a
viszontlátás örömeiben észre se vették fiuk
homlokán a felleget.

— Az estélyre eleinte nem akart elmenni.
De aztán mégis rászánta magát, el-
ment. Itt az a szerencse érte, hogy Azrael-
lel tánczoltott. Egészen fel volt hevülve,
mikor abba hagyta a tánczot. Gépiesen
támolygott egy sarokba. Az inassal egy po-
hár jeges vizet hozatott, aztán fenéig ki-
üríté. Hideg borzongás futott végig testén.
Megrázkódott.

Egy hét múlva ágyba kellett fekü-
nie. Az orvos minden mozgást megtiltott

osztály-sorsjátékkal helyettesítették. E re-
form az adott viszonyok közt természetesen
csak ugy valósítható ugyan meg, ha az
osztrák pénzügyi kormányzat is azonos
rendszabályokat léptet életbe és erre van is ki-
látás, mert döntő helyen is belátták,
hogy a kis lottó jelenlegi alakjában semmi
esetre sem tartható fenn.

— **Összeesküvés.** Oroszországban a
mihilisták nem pihennek. Mult héten újabb
összeesküvést fedeztek fel, a mely csak-
ugyan igen komoly kísérlet volt. A czár
szobái alatt a gacsina palotában több ak-
nát találtak, melyek közül az egyik már
teljesen fel volt szerelve robbanószerekkel.

— **RÖVID HIREK. — A kolera** föl-
lépést Spanyol- és Olaszországban már
hivatalosan is konstataáltak. — **Succinak,**
az európai koplaló művésznek, Amerikában
akadt versenytársa, a ki a koplalás művé-
szetében annyira vitte, hogy 95 napi di-
csőséges koplalás után behalt. — **Bor-
zasztó vihar** volt e napokban Amerikában,
a melynek következtében egész helységek
elpusztultak. A holtak és sebesültek számát
több száza teszük. — **Kalocsán** a hét ele-
jén véres összeütközés történt a bíróválasz-
tásnál a lakosság és csendőrség között.
Hárman azonnal meghaltak és 25-en meg-
sebesültek. — **Lányok mint statisztikusok.**
Az osztrák statisztikai hivatalban újabb
idő óta nőket is alkalmaznak, a kik igen
jól megfelelnek hivataluknak. — **Paniczát,**
az összeesküvő bolgár tisztet, kivégzik, mert
halálos ítéletét a legfőbb törvényszék is
megerősítette s a fejedelemtől sem várnak
kegyelmet. — **Zóna a Dunán.** Bécsi lapok
azt az érdekes hírt jelentik, hogy legköze-
lebb az államvasutak példájára a dunagöz-
hajózási társaság is be akarja hozni a zóna-
tarifát.

— **APRÓSÁGOK.**
— Rovatvezető Zuhany.

Szórakozottság. Inas (halászó ará-
hoz:) Tessék gyorsan hazajönni, mert a nagyságos
asszonyságnak kicsikéje született! — Ur: Bravó!
harsa vagy potyka?

— Az iskolából. Tanító: Mond meg
Mayer, hogy érezték magukat a zsidók, miután az
Isten kegyelme kiszabadította az egyiptomi rabságból?
— Mayer: Köszönöm kérdését, jól.

— **KÖZGAZDASÁG.**

A bars megyei gazdasági egyesület ké-
résére a m. kir. földművelési miniszterium
megbízta Máriássy Antal fillokszerafelügye-
lőt, hogy a szénkezezést a fillokszerás
szőlők megmentéséül gyakorlatilag mutas-
sa be Barsvármegye szőlősgazdáinak Léván.

A szénkezezés elajátítása czéljából
július 6-án délelőtt 10 órakor Léván a vá-
rosház tanácstermébe van szerencsém a
bars megyei gazdasági egyesület elnöksége
nevében az érdekelte szőlőbirtokosokat meg-
hívni és figyelmükbe melegen ajánlom a
megjelenést, mert Léván és vidékén több

neki. Mint sárguló levél sorvadott. — Öreg
szülői aggódva látták hervadását.

A hír eljutott Azrael szüleikhez is.
Bánni kezdé, a mit tett Kálmánnal, mert
exotikus természete mellett is jó szíve volt.

Kálmán haldoklott.

Azrael különös lépésre határozta el
magát. Egy csendes őszi alkonyatkor meg-
látogatta a beteget. Az öregeket rendkívül
meglepte e látogatás.

Kálmán olyan volt, mint egy szobor.
— A lélek elhagyni készült a reszkető
tagokat.

Azrael sirva borult az ágyra.

— Meg tud-e bocsátani?

— Áldja meg az Isten! Suttogá a
haldokló elhaló hangon. Mily jó ön, hogy
eljött. Életemnek ez volt a legboldogabb
órája.

Erős köhögés lepte meg a beteget.

— Önnek nem szabad sokat beszélni.
Dorgálá szeliden a grófnő.

— Mindegy az már. Tudom én, hogy
az én utam már be van fejezve. — Édes
anyám, áldja meg az Isten! — Atyám, édes
jó atyám!

Aztán lehunyta szemét és suttogá: Óh
Azrael! a mi szerelmünk nem e világból
való volt.

Azrael megfogta a beteg kezét, de
már fokonyként érzé hidegülni.

— Isten veletek!

Egy sohaj és egy életnek vége.

Azrael még akkor is szorongatta a
kezét, mikor az már olyan volt, mint a jég.

W. K.

— **Gondolatok.**

Szegény csak akkor vagy, ha szíved-
ből kihál a — szeretet.

* * *

A csak betanult műveltség nagyon
gyöngé gát a megszokott durvaság ellen.

helyen állapítottán meg ezen félelmetes ro-
var pusztítása, szőlőink szénkezezése azok
fenntartása érdekében égetően szükséges
lévén, az utmutatáson részt venni és okulni,
hogy szőlőinket megmenteni tanuljuk, na-
gyon ajánlatos.

Levatic László,
egyesületi titkár.

— **KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.**

I.

— **Köszönet-nyilvánítás.**

Magát megnevezni nem akaró jóltevő,
— Sellinger kir. járásbírósi hivatalozolga
által, — a „Stefánia-árvaház“ részére 1 frt
adományt küldvén be, — midőn az önzet-
len adomány átvételét nyugtatom, egyut-
tal az árvák mély köszönetét nyilvánítom.
Léva, 1890. június 4-én.

Svarba József,
nögyel. pézstáros.

II.

— **Győződjünk meg a valóságról.** Szepes-
Görgő. Tekintetes ur! A rendkívül jó Brandt
Richard féle svájci labdacok (a gyógy-
szertárakban dobozoként 70 krért kapha-
tók) szívdobogásomtól és lélekési nehézsé-
geimtől teljesen megszabadítottak, — miert
is fogadja legmélyebb köszönetemet. Nem
fogom elmulasztani az Ön jó orvosságát
másnak is ajánlani. Magam is használok
tovább is az előirt módon. Legmélyebb tisz-
telettel aláztos szolgája Egermann Adolf,
vendéglős. Legyünk mindig ovatosak, hogy
a valódi Brandt Rikárd gyógyszerész
labdacait kapjuk, melyeknek borítékján
v ö r ö s mezőben f e h é r kereszt látható és
ne fogadjunk el semmiféle utánzatot.

— **IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.**

A „Pesti Hirlap“ a magyar olvasó-közönség
kedvenc lapja, azzal a hírellel lép meg előfizetőit,
hogy a jövő félév folyamán rendkívüli dísz-
szel kiállított naptárt fog nekik
karácsonyi ajándékkul küldeni; oly
naptárt, melynek bő szépirodalmi részét legjelesebb
íróink szolgáltatták a régi és az új gárdából s mely
tulajdonképen naptári részével is felül fogja mutni az
eddig megjelent összes hasonló évaönyveket és bolti
ára legalább 1 frt lesz, míg az előfizetők ki-
vétel nélkül díjtalanul kapják meg.
A másik nevezetes hír, melyet a „Pesti Hirlap“ olva-
sóival közöl, hogy az új élvélejn megkezdli a hí-
neves Elie Berthet rendkívüli érdekes, legújabb
regényének közlését „Feneketlen örvény“
cím alatt, mely regény kizárólagos fordítási jogát a
„Pesti Hirlap“ szerezte meg. A „Pesti Hirlap“ ma
már bel- és külföldi eredeti távirati
tudósítások, valamint mulattató események,
válogatott tárcák, közhasznú közlemények tekintetében
kétségtelenül az első helyet foglalja el napilapjaink
közst ára mindazáltal negyedévre csak 3
frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr., mely a
„Pesti Hirlap“ kiadóhivatalába (Budapest, Nádor-utca
7.) küldendő, honnét mutatványszámokat is szivesen
küldenek egész hétig ingyen és bérmentve.

— **Lévai piaczi árak.**

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 8 frt 30 kr., 8 frt

50 kr. Kétszeres 7 frt 60 kr., 7 frt 70 kr

Rozs 7 frt. 50 kr. 7 frt 60 kr. Arpa 7 frt

— kr. 8 frt — kr. Zab 8 frt 50 kr. 8 frt

60 kr. Kukorica 6 frt — kr. — frt — kr. Bab

6 frt 20 kr. 6 frt. 40 kr. Lenese 7 frt —

— frt — kr. Köles 4 frt. 20 kr. — frt — kr.

— **Nyilttér.*)**

I.

— **Schwarze Seidenstoffe von 60 kr. bis**

fl. 11.65 p. Meter — glatt u. gemustert (ca.

180 versch. Qual.) versendet roben u. stüchweise

porto- u. zollfrei dos Fabrik-Depot G. Henneberg, k. u.

k. Hofliefer. Zürich. Muster umgehend. Briefe 10

kr. Porto.

II.

— **Nyilatkozat.**

A „Bars“ című, Léván megjelenő, heti-
lap 1890. június hó 1-én és 8-án kiadott

22. és 23-ik számának „Nyilttér“ rovatában

„Ehrenstein Ignác és neje“ aláírással egy

hirdetés jelent meg, melyben a kis törői,
báró Hüller-féle 100, illetőleg 109***) holdból

álló haszonbérletet, gazdasági felszerelésével,
a rajta levő terméssel és a marha-állomány-
nyal együtt jutányosan átadni ígrik. —

Miután azonban a kérdéses bérletet, mely
összesen 367 holdból áll, — négyen, u. m.

Ehrenstein Ignác nejjével, valamint én nőm-
mel együtt, olyan — szerződésileg világo-
san kikötött — feltétellel vettük át, hogy ab-
ból albérletbe adni közös beleegyezés nél-
kül egy talpalatnyi földet sem szabad, —

annál kevésbbé abból valamit eladni; mi-
után továbbá az egész gazdasági felszerelés
kizárólagosan az én tulajdonomat képezi,
— ez uton figyelmeztetek és óvok minden-
kit, hogy nevezettek ajánlatát el ne fogad-
ják; velük szemben a kérdéses bérletre
nézve jogokat és kötelezettségeket ne vál-
laljanak, minthogy én és nőm az ügyhöz
beleegyezésünket nem adtuk.

— **Ehrenstein Hermann**

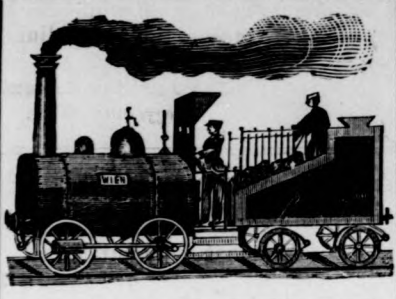
és neje.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelős

séget — a szerk.

**) 109 tévedésből szedve, 190 értendő. — A

kiadóhivatal.

Léva-Csata Esztergom-Nána.		Esztergom-Nána Csata-Léva.		Csata-Ipolyság.		A vonatok érkezése.								
Állomás	Vegyesvonat		Állomás	Vegyesvonat		Lévára:	Léváról:		2212.	2214.				
	2212.	2214.		711.	2213.		2211.	2213.						
Léváról . . . ind.	5.00	4.10	Bécsből . . . ind.	10. —	8.25	Csata . . . ind.	7.20	1.35	Bécsből . . . ind.	10. —	8.25	Léváról . . . ind.	5.00	4.10
Alsó-Várad . . .	5.25	4.33	Zalaba . . .	7.39	1.54	Zalaba . . .	7.39	1.54	Pozsonyból . . .	12.33	10. —	Csatára . . . érk.	6.57	5.57
Nagy-Salló . . .	5.54	5. —	Ipoly-Pészto . . .	8.03	2.16	Ipoly-Pészto . . .	8.03	2.16	Ipolyságra . . .			Ipolyságra . . .	9.30	
Zeliz . . .	6.23	5.27	Bél . . .	8.17	2.29	Bél . . .	8.17	2.29	Galántáról . . .	1.52	10.42	Esztergomba . . .	8.40	7.25
Csata . . . érk.	6.55	5.56	Szakállos . . .	8.39	2.49	Szakállos . . .	8.39	2.49	N.-Szombatból . . .	5.00		Vácra . . .	10.39	8.36
. . . ind.	7.15	6.19	Visk . . .	9.00	3.08	Visk . . .	9.00	3.08	É.-Ujvárról . . .	3.15	11.30	Budapestre . . .	11.40	9.09
Bény . . .	7.38	6.35	Ipolyság . . . érk.	9.30	3.35	Ipolyság . . . érk.	9.30	3.35	Budapestről . . .	10.10	9. —	É.-Ujvárra . . .	12.32	1.35
Kéménd . . .	7.54	6.49	Ipolyság-Csata.			Ipolyság . . . ind.	5.00	4.10	Vácra . . .	11.08	10.01	Galántára . . .	2.12	3.03
Köhid-Gyarmat . . .	8.16	7.05	Bény . . .	6.28	1.12	Visk . . .	5.28	4.38	Esztergomból . . .	5.20	12.20	N.-Szombatba . . .	3.53	4.56
Esztergom-Nána érk.	8.38	7.25	Csata . . . érk.	5.44	1.26	Szakállos . . .	5.52	5.02	Ipolyságról . . .	5.00		Pozsonyba . . .	3.46	4.20
Budapestre . . . érk.	11.40	9.09	Csata . . . ind.	7.19	1.40	Bél . . .	6.07	5.17	Csatáról . . .	7.10	1.40	Bécsbe . . .	6.09	6.32
Bécsbe ávt. . .	12.30	6.20	Zeliz . . .	7.45	2.11	Ipoly-Pészto . . .	6.24	5.33	Lévára . . . érk.	9.12	3.27	. . . éjsz. p. u.	5.50	6.33
. . . éjsz. p. u.	12.50	6.33	Nagy-Salló . . .	8.22	2.43	Zalaba . . .	6.43	5.52						
	6.09		Alsó-Várad . . .	8.47	3.05	Csata . . .	7.00	6.09						
			Léva . . .	9.11	3.27									

Június 29.

H I R D E T E S E K.

26. szám.

E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 3 krba kerül; helyezésében — a lakás megjelölése mellett — fizetendő minden egyszeri beiktatásért 37 kr

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bő ebb felvilágosítást Nyitrol és társa kiadóezeg ad, ki levelbeli tudakozódásra postabélyeg beküldése me lett azonnal válaszol.

Léván több fiatal him kanári madár jutányos áron eladó. Kínél? Megtudni a kiaoahivatalban.

Vihnye és Szkleno fürdőbe, valamint ideutazó t. közönségnek bátor vagyok **Selmeczbányán** a „Városi vígadóhoz“ czimzett szállodámat ajánlani, hol is kényelmes szobák, étesszernokok, parkozott kert, valamint kényelmes, olcsó fogatok állanak rendelkezésre. Kitünő ételek és italok pontos kiszolgálásáról gondoskodom.

BOCK EDE. szállodás.

Gróf BETHLEN GERGELY úr
ő méltósága zlatno-roszkosi uradalmaiban, eltérőleg az eddigi gyakorlatól, az ideai eseresnye-termésből az enni, illetve befőzésre alkalmas országihű eseresnye 5 kőti posta-kosarakban fog eladatni.

Bővebb felvilágosítással szolgál az uradalmi tisztartóság Roszkoson, u. p. Velsicz, (Bars megye).

Léván, a volt Csepcsány-fele házban 4 szoba-, pincze- és éléskamrából álló lakás azonnal kiadó. Bővebb felvilágosítást **Dr. Kapp urnál**, Selmeczbányán.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy **géplakatos műhelyemet** megnyitottam. — Vállalkozom mindenemű gép, szivattyú-kút, feeskendő készítésére, harangok kijavítására; épület-lakatos, valamint minden e szakba vágó munkára. Ugyiszintén elvállalom a réz-, aczel-, vas- és famunkák esztergályozását is, jutányos árszabás mellett. Üzleteiben egy tanonez alkalmazást nyer.

Léván, 1890. június havában **Wittlinger Keresztely**, géplakatos, Mártonfy-utca, 438. szám.

Vasuti- posta- és távirat-állomás. **Pöstyén** iszapfürdő. Bpestől 3 1/2 óra Ruttikáról 3 „ Pozsonyból 2 „ Az idény május elsején nyitattik meg. E hirneves iszapfürdők mindenkor utolérhetlenek bizonyultak a következő bajoknak: **köszvény, csuz, rheuma, ischiasz, görvélykór, izületi s csontlobok, nemi kórok.** Gyógymódok a következők: tükör, kád- és iszapfürdők, massage, s villanyos kurák. Elegáns s olcsó lakások, kttünő konyha, színház, hangversenyek, könyvtár, bér- és társasokesi minden vonathoz. Az árak a legjutányosabbak. Prospectusok kívánatra ingyen. **A fürdőt egy új hazai vállalat vette bérbe 30 évre, mely nagy beruházásokkal törekedni fog azt kényelem szempontjából az európai fürdők színvonaára emelni.** Felvilágosítást készséggel nyújt a **pöstyén-fürdői főberlet Pöstyénben,** vagy a budapesti képviselőiség, Uj-utca 1.

450./1890 tkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Alulról kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbírószág 1572. számú végzése által a lévai takarékpénztár javára **Udvardi Zsigmond és neje** ellen 350 frt tőke, és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfigyalt és 259 frtra becsült szoba bútorokból álló ingóságok melyekre nézve az árverés Sántha Ignácnál 180 frt, Engel Mór 322 frt Klein Lipót 34 frt 80 kr és 35 frt végül Kolpanszky Mihály javára 75 frt és járulékaikból álló követelésekre is kitűztetik, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 22. sz. 1890. sz. kiküldést tartalmazó végzés folytán a helyszínen, vagyis Báb: leendő eszközölésére 1890. évi július hó 7-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz e enni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az értneit ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérők becsáron alól is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Ipolyság, 1890. június 15. **Baig Mór**, kir. bír. végrehajtó.

Nincs többé fogfájás!
Tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvize, fogpora és fogpásztájának használata mellett, **2 arany érem: Brüssel 1880, London 1884.** A legmagasabb kitüntetések. **Boursaud Péter** 1373. évből feltalál-pior által. A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének naponta néhány cseppet vízbe téve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek fehérséget és szilárságot kölesönöz, a mennyiben a fogmust erősíti, s teljesen egészséggé változtatja. A t. olvasóknak valóban nagy szolgálatot vélek tenni, midőn ezen legregibb s legpraktikusabb készítményeket becses fi gyelmökbe ajánlom, mert csakis az egyedül és legkitünőbb gyógyszer mindenemű fogfájdalmak ellen. Alapított 1807. **SEGUIN** 106. & 108. Rue. Főügynök: **BORDEAUX** Croix de Segney. Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerüzletben.

Bor-eladás.
Jó zamatu **fehér és vörös** borokat — kisebb mennyiségekben is — eladok. hlként 10 frttól feljebb. Oportói — vörös bor literje 35 kr. Pezsgőborok ötféle minőségben olesón. **Ugyancsak nálam kapható:** Elsőrendű **zsir és szalonna** táblás, spékellő, légenszáritott, füstölt paprikák a legjutányosabb áron nagyban és kicsinyben. **IsmételadóknaK valamint nagyban bevásárlóknak nagy kedvezmény.** **Ákossy Sándor, Lévan.**

ÖLTÖNY-SZÖVETEK.
Peruvien és doszking a főpapság számára, szabályszerűleg előirt es. és kir. hivatalnoki egyenruha szövetek, továbbá hadastyán, tűzoltó-, tornász-urásági inasok számára, tekeasztal és játékasztal posztók, Loden, vízmentes minőségű is, vadászkabátokra. Mosóelmek, utazó plaidek 4—12 frtig stb. Mindez olesóbban mint bárhol s a mellett **legjobb és legtartósabb minőségben.** **Stikarofsky Janos Brünmben.** Ausztria-Magyarország legnagyobb posztó-raktára. Minták bérmentve. A t. szabómester urak részére a legértelmasabb s legszebb **mintakönyvek** 10 frton felül való utánvételi megrendelések bérmentve. Állandó 200,000 frton meghaladó raktáromban, valódi **világüzletben** természetesen sok **maradék** gyűl össze s mivel ezekről miniat küldeni lehetetlen, szivesen **visszafogodom** a megrendelt ilyenmű maradékokat és vagy kieserélem azokat, vagy a pénzt küldöm vissza. Maradékok megrendelésénél szükséges, hogy a szín, hosszúság és ár megadva legyen. **Levelek magyarul, francziául, németül, lengyelül, olaszul és csehül.**

Árverési hirdetmény.
Alulról kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai tekintetes kir. járásbírószág 1890. évi 1222. 1261. sz. végzésével **Levinger s társa és Sigmund J. Perutz** felperes részére **Weisz Simon** alperes ellen 101 frt 80 kr. 67 frt 36 kr. tőkék és járulékaik és eddig összesen 25 frt 25 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság Lévan lefoglalt és 750 frtra becsült különféle férfi ing, kalapok, cipők, sbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek 1304 és 1305/890. sz. beküldését rendelő végzés folytán Lévan alp. lakásán leendő eszközölésére 1890. jul. 2-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűztetik oly kijelentéssel, hogy ezen árverésen a feutebb jelzett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Ez árveréshez a venni szándékozók a kitűzött időben a községi bíró házául elváratauk. Egyuttal közzé tétetik, hogy mindazok, kik a lefoglalt tárgyakra tulajdon, vagy elsőbbségi igényt tartanak, igényüket az árverés megkezdése előtt anynyival inkább bejelentsék, — mert különben a végreh. t. r. v. 95. §-a kapcsáiban egyedül a vételár fölöslegére fognak utasítottani. Kelt Lévan, 1890. év június 18. **Tonhaiser József**, kir. bírósági végrehajtó.

A legkedveltebb és legelterjedtebb fővárosi napilap.
BUDAPESTI HIRLAP.
Szerkesztők és laptulajdonosok: **CSURÁSSI JÓZSEF és RAKOSI JENŐ.**
Előfizetés árak: Egy hónapra 1 frt 20 kr. Egy negyedre 3 frt 50 kr. Félévre 7 frt. **Még június hó folyamán** megjelenik a „Budapesti Hirlap“-ban **Stanley könyve** a legújabb afrikai utazásáról: **A LEGSÖTÉTEBB AFRIKÁBAN** melyet az egész művelt magyar közönség nagy érdeklődéssel vár. Az érdekes mű az összes jogosított könyvkiadásokkal (köztük a magyar jogosított könyvkiadás is) egyidejűleg fog megindulni. **A július elsejével belépő új előfizetők STANLEY KÖNYVÉNEK addig megjelent részét INGYEN kaphják meg.** A „Budapesti Hirlap“ az egész fűrdő-évad alatt előfizetőinek kívánságára a lapot bárhová utánuk küldi még akkor is, ha a nyáron át többször változtatnak tartózkodási helyet. Az előfizetési összeg legezlszerűbben postautalványon küldhető következő czimen: **„Budapesti Hirlap“ kiadóhivatala Budapestben, Kalap-utca 16.**